

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΙΕ'

Συνδρομή ἰτησις: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ
1 ἰανουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους καὶ εἶναι ἰτησιαι. — Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Ἀρχιῆμου 9

26 Ἰουνίου 1883

Ἡ καθολικὴ μυστικὴ ΔΙΑ ΣΦΑΙΡΙΔΙΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ἐν Ἀφρική.

[Ἐκλογικαὶ σκηναὶ ἐν ἔτει 2400].

Ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν Μαρόκῳ μετὰ πεντακόσια ἔτη.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ Ἀγγλία θὰ βαρυνθῇ βεβαίως νὰ προστατεύῃ τοὺς μαροκί-
νους καὶ θὰ τοὺς καταστήσῃ τέλος ἐλευθέρους
συνταγματικούς πολίτας, ἀπαλλάττουσα αὐ-
τοὺς τοῦ Σιδι-Μοχμέτ, ὡς ἀπῆλλαξεν ἡ Γαλ-
λία τοὺς ἀλγερίνους τοῦ Ἀβδὲλ-Καδέρ. Ἀ-
φοῦ δέ, χάρις εἰς τὰς προόδους τοῦ πολιτι-
σμοῦ, παύσωσιν οἱ κροκόδειλοι νὰ καταπίνωσι
τοὺς περιηγητὰς καὶ οἱ ἀνθρωποφάγοι τῆς Κα-
ζόνδης νὰ τραγαλίζωσι τοὺς ῥώθωνας τῶν ἱ-
εραποστόλων· ἀφοῦ τῆς Σαχάρας ἡ ἔρημος
παύσῃ θάπτουσα ὑπὸ τῶν ἄμμων τῆς τὰ νύφη
καμῆλους καὶ ὀδοιπόρους, καὶ διαχαραχθῇ ὑπὸ
σιδηροδρόμων καὶ διωρύγων καὶ δενδροφύτων
περιπάτων· ἀφοῦ οἱ ἀφρικανοὶ αἰσθανθῶσι τοῦ
συκοφύλλου τὴν ἀνάγκην καὶ ἀποκτήσωσιν ἐμ-
πορεῖα συρμοῦ, καὶ κουρεῖα, καὶ γαλλικὸν θέα-
τρον καὶ λαχειοφόρους ὁμολογίας, θ' ἀποκτή-
σωσι βεβαίως καὶ καθολικὴν ψηφοφορίαν—ἤν,
εἰς τὸ πείσμα τῶν Τόρεων, θὰ ἔχῃ τότε καὶ ἡ
Ἀγγλία—θὰ ἔχωσι σύνταγμα, καὶ ἐκλογάς,
καὶ νομματούργους, καὶ ὑποψηφίους πολλούς, καὶ
ἐκλογεῖς ἔτι πλείονας, καὶ ἐκλογικούς συλλό-
γους, καὶ καθημερινὰς ἐφημερίδας.

Ἡ εὐδαίμων αὕτη διὰ τὴν μελαψὴν ἀν-
θρωπότητα ἐποχὴ, ὁ χρυσοῦς οὗτος αἰὼν τῶν
ἀφρικανῶν θὰ ἐπέλθῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα
μετὰ πεντακόσια ἔτη. Ἴσως ἐπιστῇ καὶ ταχύ-
τερον, διότι—μὰ τὸν φωνογράφον, καὶ τὸ ἡλε-
κτρικὸν κλειδοκύμβαλον, καὶ τὰ τεχνητὰ ὄψα,
καὶ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα—τίς δύναται πλέ-
ον σήμερον νὰ προὑπολογίσῃ τὰς προόδους τῆς
παραδόξου γηίνης μυρμηκοφωλεᾶς, ἥτις καλεῖ-
ται ἀνθρωπότης! Ἡμεῖς ὅμως εἴμεθα μέτριοι,
καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὀνομάσωσιν ἡμεῖς θερ-
μοκεφάλους, ὅσοι μετὰ πεντακόσια ἔτη ἀναγνώ-
σωσι τὰς σειρὰς ταύτας ἀφρικανοὶ συνταγμα-
τικοὶ πολῖται.

Διὰ τοῦτο αἶρομεν τὴν αὐλαίαν τοῦ μέλ-

λontos ἐν Μαρόκῳ μετὰ πεντακόσια ἔτη, καὶ
καλοῦμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας νὰ πα-
ρακολουθήσωσιν ἡμεῖς ἐκείσε διὰ τῶν αἰώνων.

Οἱ μαροκίνοι ἐκλέγουσι μετὰ δεκαπέντε ἡ-
μέρας τοὺς δημοτικούς αὐτῶν ἄρχοντας, ἦτοι
τοὺς δημάρχους, δημοτικούς παρέδρους καὶ
δημοτικούς αὐτῶν συμβούλους.

Οἱ οὐλεμάδες αὐτῶν, ἦτοι οἱ σοφοί, οἱ ἀπο-
τελοῦντες τὸ νομικὸν τοῦ κράτους συμβούλιον,
ἀναδιφῆσαντες τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτικοῦ
δικαίου, ἀνεκάλυψαν ὅτι τελειότατος ἐκλογι-
κὸς ὀργανισμὸς ἦτο ὁ κρατῶν πάλαι ποτὲ ἐν τῷ
ἐλληνικῷ βασιλείῳ, καὶ μετεφύτευσαν αὐτὸν
ἤδη πρὸ πολλοῦ ἐν Μαρόκῳ μετὰ μικρῶν τιμῶν
καὶ ἀσημάντων βελτιώσεων, ἃς ὑπεγόρευσε
εἰς αὐτοὺς ἡ πρόοδος τῆς πολιτικῆς ἐπι-
στάτης.

Οὕτω λοιπὸν πάντες οἱ συνταγματικοὶ μα-
ροκίνοι πολῖται εἶνε ἐκλογεῖς συγχρόνως καὶ
ἐκλέξιμοι· τὰ δὲ ὀνόματά των, ἀνακαθαρθέντα
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, φέρονται τυ-
πωμένα ἐπὶ καινουργῶν ἐκλογικῶν καταλόγων,
ὧν ἡ ἐνδελεχὴς μελέτη ἀσχολεῖ ἀπὸ μηνὸς
ἤδη τοὺς πολυαριθμούς ὑποψηφίους, καὶ ἰδίως
τοὺς ὑποψηφίους δημάρχους, ἀνακηρυχθέντας
ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους κατήδων, κατὰ τὰ
νενομισμένα. Φαίνεται δέ, ὅτι δὲν εἶνε πολὺ
κακὰ συντεταγμένοι οἱ κατάλογοι οὗτοι, διότι
ἄλλοι μὲν τῶν ὑποψηφίων εὐρίσκουσιν αὐτοὺς
ἐλλιπεῖς, ἄλλοι δὲ τοὺν ἀντίον ἀφθονοῦντας ἀν-
υπάρκτων ὀνομάτων. Τοῦ ζητήματος τούτου
ἐπελήφθη ἐγκαίρως καὶ ἡ μαροκίνη δημοσιο-
γραφία, ἀλλὰ διεφώνησε καὶ αὕτη, ὡς διαφω-
νοῦσιν οἱ ὑποψήφιοι. Ὅπως δὴποτε οἱ κατὰ
λόγοι εἶνε ὀριστικοί, οἱ δὲ διαφωνοῦντες ὑπο-
ψήφιοι ὁμοφωνοῦσι κατὰ τοῦτο πάντες, ὅτι
πρέπει νὰ καρπωθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισ-
σότερον ἐκ τοῦ περιεχομένου των.

Ἡ βαθύσοφος αὕτη σκέψις ἐπικρατεῖ τῆς
ἐπομένης σκηνῆς, τελουμένης ἐσπέραν τινὰ ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ Χαλέμ-αλ-Γαρίφ, ἐνός τῶν ἰσχυ-
ροτέρων ὑποψηφίων δημάρχων τῆς Ταγγέρης.

Οὐχὶ πλέον ἐπὶ χαμηλῶν διδανίων περιθε-
όντων τὴν αἵθουσαν—ὡς θὰ ἐγίνετο σήμερον

ἐν Μαρόκῳ, — ἄλλ' ἐπὶ στερεῶν καὶ κομφῶν ἀγγλικῶν καθεδρῶν, — ὡς θὰ γίνεται βεβαίως αὐτόθι μετὰ πεντακόσια ἔτη — κάθηται σοβαρὸς ὁμιλος κομματάρχων, ποικίλων τὴν ἀναβολὴν καὶ τὴν ὄψιν. Δὲν εὐωδιάζουσι βεβαίως ὅλοι οὐδ' ἐνίφθησαν πάντες τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀλλ' εἶνε ὅμως ἄνθρωποι ἰσχυροὶ παρὰ τῷ λαῷ, ἔχουσιν ἐπιρροὴν μεγάλην, γνωρίζουσιν ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὁ ὑποψήφιος Χαλὲμ ἔχει πρὸς αὐτοὺς μεγάλην ὑπόληψιν, πολὺ μεγαλύτεραν ἢ ὅσην ἔχουσιν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους.

Εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ μόνος δυνάμενος ν' ἀναγινώσκη ἀπροσκόπτως, ἀπαγγέλλει ἀπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοφόρων, καὶ οἱ κομματάρχαι κρατοῦσι δῆθεν σημειώσεις (δι' ὧσων ἕκαστος γνωρίζει γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου), καὶ ὁ ὑποψήφιος μειδιᾷ ἐξ εὐχαριστήσεως.

— Ἀδελὰ-βὲν-Ραμάν! φωνεῖ ὁ γραμματεὺς, καὶ προσθέτει ἀμέσως :

— Ἀφῆστέ τον αὐτὸν ἐπάνω μου· εἶνε δικὸς μου ἄνθρωπος. Ἐκάμαμε μαζὺ τρία χρόνια φυλακὴν.

— Ἀδὲρ-Γεζίτ!

— Ὁ λοκαντιέρης; Εἶνε κουμπάρος μου· τὸν πέρνω ἐγώ, λέγει σοβαρῶς ὁ κομματάρχης Χασάν.

— Ἀβ-ἡλ-Μουλεύ!

— Ὁ ἀμαξᾶς τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου! ἀναφωνεῖ ὁ Γιουσέφ-Μουχαδὴ, μικρὸς κομματάρχισκος, περιφερόμενος ἐν τῇ αἰθούσῃ διὰ κλονομένου βήματος, μεθύων καὶ παραπαίων, καπνίζων δὲ ποῦρον μεγαλοπρεπές, ὅπερ ἐξῆλθε πρὸ μικροῦ τῆς σιγαροθήκης τοῦ ὑποψηφίου. Αὐτὸν ἐγὼ τὸν κάμνω καλά. Εἶνε συγγενὴς μου.

— Συγγενὴς σου; καὶ ἀπὸ ποῦ; ἐρωτᾷ ὑπομειδιῶν ὁ σοβαρὸς Χασάν.

— Ἀπὸ ποῦ; Καὶ δὲν εἶνε δεύτερος ἐξ ἀδελφῶν τῆς γυναικαδέλφης μου;

— Σωστό! σωστό! λέγει ἀποφθεγματικῶς ὁ ἀναγινώσκων τὸν κατάλογον, καὶ ὁ ὁμιλος ἐπινεύει.

— Ἀβουλ-βὲν-Χακὴμ!

— Αὐτὸν μὴ τὸν λογαριάζετε. Δὲν εἶνε δικὸς μας! παρατηρεῖ κομματάρχης ὑψηλὸς καὶ ἰσχνός, ρικνὸς τὴν ὄψιν καὶ πινάρὸς τὸν πώγωνα, προδῆλως δὲ ἀπαισιόδοξος τὸν χαρὰκτῆρα.

— Ἡμποροῦμεν ὅμως νὰ τὸν πάρωμεν, διακόπτει ὁ σοβαρὸς Χασάν, ἂν τοῦ τᾶξωμεν καμμίαν ἐπιστάσιαν εἰς τὸν φόρον.

— Νὰ τοῦ τὴν τᾶξωμεν! λέγει ὁ ὑποψήφιος, καὶ τὸ ἦθος τῆς μορφῆς του παρῶδαι τὸ ἦθος τοῦ Κάτωνος, φωνοῦντος: *Delenda est Carthago*.

— Τοῦ κάκου ἀφέντη! παρεμβαίνει λέγων αὐτάρκης ὁ ὑπηρέτης τῆς οἰκίας — ἐκλογεὺς καὶ αὐτὸς καὶ κομματάρχης μάλιστα θεωρούμε-

νος — εἰσερχόμενος τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ περιφέρων ἐπὶ δίσκου τὸν καφὲν εἰς τοὺς περικαθιμένους. Τοῦ κάκου! Αὐτὸς εἶνε βαφτισμένος Ἑδρίς-Μωχαμέτ.

Ἀναγκαῖον ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ, ὅτι Ἑδρίς-Μωχαμέτ εἶνε ὁ ἰσχυρότερος τῶν ἀντιπάλων τοῦ Χαλὲμ-αλ-Ταρίφ.

— Τότε ἄς πάη νὰ εἶνε! λέγει ἕτερος τῶν παρεσῶτων. Δὲν μᾶς μέλει! Ὁ Ἑδρίς δὲν βγαίνει ποῦ δὲν βγαίνει! ἄς πάρη κ' ἕνα κουκὶ παραπάνω! . .

— Ὅχι δά, . . . διατί; ὑπολαμβάνει ὁ ὑποψήφιος. Ἄν ἡμποροῦμεν νὰ τὸν κερδήσωμεν . . . μὲ καμμίαν θυσίαν . . .

— Θὰ σᾶς ὁμιλήσω ἰδιαιτέρως δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ἀπαντᾷ ὁ σοβαρὸς πάντοτε Χασάν, καμμύων ἐκφραστικῶς τὸν δεξιὸν τοῦ ὀφθαλμόν.

— Καλὰ δουλεύει τοῦ Χασάν ἡ φάμπρικα, λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸν παρακαθήμενον.

— Αὐτός, παιδί μου, εἶνε μάννα! . . ἀπαντᾷ ἐκεῖνος. Νὰ τελειώσ' ἡ ἐκλογή, καὶ θάβγῃ πάλιν μὲ κανένα καινούριο σπίτι.

— Κ' ἐμᾶς μᾶς περνοῦν μὲ εἰκοσιπεντάρικα, σὰν νὰ εἴμαστε σπουργίτια . .

Ἐπιλέγει μελαγχολικῶς ἀναστενάζων ὁ ἀναγνώστης, καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάγνωσιν.

— Ἀλῆ-ελ-Μουσᾶ!

— Θεὸς σχωρέση τον! φωνεῖ ὁ μικρὸς Μωχαδὴ, περιφερόμενος πάντοτε καὶ καπνίζων τὸ ποῦρόν του. Αὐτὸς σκοτώθηκε 'ς ταῖς περσιναῖς ἐκλογαῖς. Ἀκόμη τὸν ἔχουν αὐτοῦ μέσα;

— Δὲν πειράζει! παίρνει ἄλλος τῶνομά του, παρατηρεῖ ἡρέμα ὁ Χασάν.

— Δὲν σοῦλεγα πῶς εἶνε μάννα; ψιθυρίζει καὶ πάλιν εἰς τὸν ἀναγνώστην ὁ γείτων του.

Καὶ ἡ ἀνάγνωσις ἐξακολουθεῖ.

Οἱ ἐκλογεῖς κοσκινίζονται, διαλέγονται, καταγράφονται, διατιμῶνται ὡς ἐμπορεύματα, καὶ ἡ μορφή τοῦ ὑποψηφίου Χαλὲμ-αλ-Ταρίφ ἀκτινοβολεῖ ἐκ χαρᾶς.

Ἀφαιρεῖ, ἐπὶ τὸ ἐμπορικώτερον, τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν φύραν ἐκ τῶν καταγραφέντων εἰς τὰ δελτία τῶν κομματάρχων του, κ' εὐρίσκει τὸ ὑπόλοιπον πρόσβαρον πάντοτε καὶ περισσεῦον.

Ἡ σκηνὴ παρατείνεται πέραν τοῦ μεσονυκτίου, τοιαύτη ὁποῖα ἤρχισε τελειώνει δὲ διὰ περιέργου χαιρετισμοῦ ἀνταλλασσομένου μεταξὺ τοῦ ὑποψηφίου καὶ τῶν κομματάρχων του. Οὗτος μὲν πρὸ πάσης χειραψίας ἐξάγει τὴν χεῖρα ἐκ τοῦ θυλακίου του, ἕκαστος δὲ τῶν ἀπερχομένων εἰσάγει μετὰ τὴν χειραψίαν τὴν χεῖρά του εἰς τὸ ἰδικόν του θυλάκιον.

Καὶ ὁ συμβολικὸς οὗτος ἀποχαιρετισμὸς ἐπαναλαμβάνεται εἰκοσάκις.

Τέλος ἀπέρχονται πάντες, καὶ ὁ ὑποψήφιος μένει μόνος μετὰ τοῦ Χασάν.

Καθ' ὁδόν.

— Τὰ εἰδές τα; λέγει μαδῶν τὸν πῶγωνά του ὁ ἀπαισιόδοξος Γιακούπ· πάλιν μυστικῶς ἔχει ὁ Χασάν.

— 'Αμ' τὰ ξεύρομε δὲ τὰ μυστικά του...

— Καὶ πῶς τὰ 'ξεύρομε, τί βγαίνει; Αὐτὸς τραβάει τὸν παρᾶ, κ' ἐμεῖς μετροῦμε τοὺς πό-
τους...

— Οὐφ, καϋμένη Γιακούπ, ὅλο πῆτταις ὀ-
νειρεύεσαι...

— Καὶ δὲν τρώγω οὐδὲ σιμίτι. Αὐτὴ εἶνε ἡ γλύκα.

— 'Ρώτησ' τὸν Χασάν, ὑπολαμβάνει παρ-
εμβαίνων ὁ μικρὸς Μωχαδῆ, νὰ σοῦ δώσῃ τὴ
βρεστέα τῆς πῆττας.

— Αὐτὸς, παιδί μου, λέγει ἄλλος, τὴν βρε-
στέα του τὴν φυλάει μυστικῇ· τὴν ἔχει κλη-
ρονομία ἀπὸ τὸν πατέρα του, καὶ δὲν 'τρελλά-
θηκε νὰ μᾶς μάθῃ τὴν τέχνην. Εἶνε μάστορ
ποῦ δὲ βγάζει καλφάδες.

— Μὰ τότε τὸ λοιπὸν εἴμας' ἐμεῖς κουτάβια;

— Τώρα τῶνοιωσες; φωνεῖ ἀγρίως καὶ μα-
δᾷ ἔτι βιαϊότερον τὸν πῶγωνά του ὁ Γιακούπ.
Τώρα τῶνοιωσες; 'Αν εἴχαμε ἐμεῖς ἐνός δρα-
μιοῦ μυαλὸ καὶ δυὸ δραμιῶν φιλοτιμία, θὰ μα-
ζεῦμαστέ πρῶτα ὤμορφά 'μόρφα μεταξὺ μας,
νὰ συνεννοηθοῦμε . . . καὶ θὰ πηγαίναμε ὕστερα
'στοῦ Κυρ Χαλέμ, νὰ τοῦ 'ποῦμε παστρικά. . .

— Τί πράμμα; ὑπολαμβάνει τις τῶν ἐταί-
ρων, βλέπων δισταζόντα τὸν Γιακούπ.

— Τί πράμμα; ἀπαντᾷ οὗτος, ἀφοῦ ἐπὶ
στιγμὴν ἐσκέφθη, ὅτι οἱ δισταγμοὶ του ἦσαν
ἐντελῶς ἀνόητοι· τί πράμμα; ὅτι θέλομε κ' ἐ-
μεῖς μέταλλο! νά, τί πράμμα!

— Δὲν εἶνε 'ντροπή, καϋμένη;

— 'Αν μᾶς πάρῃ ἡ 'ντροπή, φοροῦμε κόσ-
κινα, ἀπαντᾷ ἄλλος, ἐνῶ ὁ Γιακούπ, ἀπαθε-
στάτην ἔχων τὴν λογικὴν του, καίτοι ἀγανα-
κτεῖ ἡ καρδιά του, ἐπιφέρει:

— Γιατί 'ντροπή, κύρ Χακὴμ; 'Αν ὁ Χα-
σάν πούλεϊ κωλοφωτικὰς γιὰ φανάρια, δὲν ἔ-
χομε τάχα κ' ἐμεῖς κωλοφωτικὰς γιὰ πούλημα;

— 'Αλλο τίποτε, ἀπαντᾷ ὁ προλαλήσας.
Κε' ἂν δὲν ταῖς πουλήσωμε τώρα, ποῦ ἀνοίξε
τὸ παζάρι, δὲν εἰξεύρω τί διάβολο θὰ ταῖς
κάμωμε.

— 'Ακοῦστε, βρέ, παιδιά, νὰ σᾶς 'πῶ! λέ-
γει ὁ Γιακούπ, ἀπαράλλακτα ὡς ἔλεγε ποτε
ὁ Δημοσθένης πρὸς τοὺς ἀθηναίους: *δεσθῆναι
πάντων ὑμῶν βούλομαι, τοὺς λογισμοὺς ἀ-
κοῦσαι μου διὰ βραχέων*. Ὁ κύρ Χαλέμ φυσᾷ.

— Καὶ παραφυσᾷ! φωνεῖ ὁ χορὸς τῶν πε-
ριστώτων.

— Δὲν τοῦ φτάνει τώρα ὁ παρᾶς, θέλει καὶ
δόξα.

— Τὴν θέλει! φωνεῖ ὁ χορὸς.

— 'Εμεῖς ἔχομε δόξα γιὰ πούλημα, αὐτὸς
ἔχει παρᾶ γιὰ δόσιμο· τὸ λοιπόν. . . τράμπα!

— Τράμπα! φωνεῖ ὁ χορὸς.

— Κε' ἂν κάμῃ τὸν κουφὸ; λέγει δειλῶς ὁ
μικρὸς Μωχαδῆ.

— Κάνουμε κ' ἐμεῖς τὸ στραβό, ἀπαντᾷ ἀ-
ποφθεγματικῶς ὁ Γιακούπ.

— Κε' ὁ λόγος μας, ποῦ τοῦ δώσαμε;

— 'Ας τὸν φυλάξῃ νὰ παίξῃ στὴν ὑψώσει,
λέγει διαβρῆγνύμενος εἰς γέλωτά ἄλλος τῶν
ἐταίρων, πάλαι μὲν ποτε περιάκτης πετρελαίου
καὶ θρυαλλίδων, νῦν δὲ μεσίτης ἐν τῷ χρημα-
τιστηρίῳ τῆς Ταγγέρης καὶ κομματάρχης *in
partibus . . . absentium*.

— 'Οχι δά, καϋμένη! ὑπολαμβάνει ὁ Χα-
κὴμ· αὐτὸ δὲν εἶνε τίμιον πράγμα.

— Κολοκύθια! ἀπαντᾷ ὁ Γιακούπ· θέλεις
καὶ τιμὴ καὶ παρᾶ, τοῦ λόγου σου; καὶ τὴ
σούβλα ἄκαη καὶ τ' ἄρνι ψημένο; 'Όταν τὰ
βρῇς μαζύ, μοῦ δίνεις εἰδησι.

— Γεῖά σου μωρὲ Γιακούπ! ἐσύ θὰ γείνης
σπουδαῖος ἄνθρωπος μὲ μέρρα, φωνεῖ ἔνθους ὁ
πρῶτον θρυαλλιδοπώλης.

— Τὸ λοιπόν, ἐπαναλαμβάνει λέγων ὁ μα-
ροκῖνος Δημοσθένης, ὅσοι μὲ καταλάβετε, καὶ
θαρῶ πῶς μὲ καταλάβετε ὅλοι, γιὰτὶ ὅλοι
ἔχετε ἡλικία, . . . αὔριο βράδυ 'ς τοῦ Μπενι-
'Αλλάχ τὴν ταβέρνα! Σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι! ἀπαντῶσι πάντες σχεδὸν οἱ
συνοδοιπόροι, καὶ ἀφανίζονται ἐν τῷ σκότει
τῶν στενῶν ἀτραπῶν τῆς πόλεως.

— Ἐντὸς μικρᾶς αἰθούσης, κομπῶς ἡὔρεπι-
σμένης, κάθηνται καπνίζοντες τρεῖς *οἰκοκυ-
ραῖοι* τῆς Ταγγέρης. Βία τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ
ἀνέμου ὅστις ἐπέπνευσε τὸ Μαρόκον, οἱ ἀγα-
θοὶ οὗτοι ἄστοι κάθηνται σταυροποδητὴ ἐπὶ
εὐρέος καὶ ἀναπαυτικοῦ σοφᾶ, ῥοφῶσι σοβαροὶ
τὸν ναργιλέν των, καὶ ὁμιλοῦσιν ἀπαθῶς καὶ
βραδέως, ὡς γνήσιοι ἀφρικανοὶ πολῖται καὶ
τοῦ Μωάμεθ λάτρες, πιστοὶ διαμένοντες εἰς
τὸ πάτριον θρήσκειμα, μ' ὅλους τοὺς ἄγγλους
ιεραποστόλους.

— Ἀνήκουσιν, ὡς προείπομεν, καὶ οἱ τρεῖς εἰς
τὴν τάξιν τῶν οἰκοκυραίων, τῶν ἀνθρώπων
δηλ. ἐκείνων, οἵτινες ἐνδιαφέρονται κυρίως
ὑπὲρ τῆς τάξεως, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς καλῆς
διοικήσεως.

Εἰς ἐξ αὐτῶν εἶνε βιομήχανος, ὁ ἄλλος ἔμ-
πορος, καὶ ὁ τρίτος ὑπάλληλος τοῦ μεταξὺ
Ταγγέρης καὶ Ἀλγερίου σιδηροδρόμου. Φίλοι
ἐκ παίδων καὶ παλαιοὶ συμμαθηταί, εἶνε πάν-
τες σχεδὸν σύμφωνοι ὁσάκις συζητοῦσι περὶ
πραγμάτων ἀσχέτων πρὸς τὰ ἀτομικά των
συμφέροντα. Φρονοῦσι καὶ οἱ τρεῖς, ὅτι ἡ ἀγα-
θὴ τοῦ δήμου των διοίκησις εἶνε πράγμα ἐπι-
θυμητόν, ὅτι ἡ χρηστότης τῶν δημοτικῶν ὑ-

παλλήλων εἶνε πρᾶγμα εὐκταῖον, ὅτι ἀνάγκη ἐν παντὶ πατριωτισμοῦ, τιμιότητος, χρηστέτητος, ἱκανότητος, καὶ πολλῶν ἔτι ἄλλων — ὁτήτων. Προκειμένου περὶ τῶν ἀφηρημένων τούτων πραγμάτων οὐδέποτε διεφώνησαν κατ' ἀρχὴν οἱ καλοὶ οὗτοι φίλοι. Ἄλλ' ἡ τρυφερά των αὕτη ὁμοφωνία διασπᾶται δυστυχῶς ἐνίοτε, ὁσάκις πρόκειται περὶ πραγμάτων συγκεκριμένων, πολὺ δὲ περισσότερον ὁσάκις, ὡς συνήθως, ἐνσαρκοῦνται εἰς πρόσωπα τὰ συγκεκριμένα πράγματα.

Τοῦτο ἀκριβῶς συμβαίνει καθ' ἣν στιγμήν εἰσάγομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν σοβαρὰν αὐτῶν συνδιάσκεψιν.

— Νὰ σοῦ εἰπῶ, ἀδελφέ, λέγει ὁ ὑπαλληλος πρὸς τὸν βιομήχανον· ἐγὼ χρεωστῶ τὴν θέσιν μου εἰς τὸν Ἑδρί. Μ' ἔσωσεν ἀπὸ τὴν δυστυχίαν, μοῦ ἔδωκε ψωμί, μ' ἔκαμε καὶ κουμπάρον. Ἐννοεῖς ὅτι θὰ ἦτον μαζύρῃ ἀχαριστία νὰ μὴ τοῦ δώσω ψῆφον! Ἀφίνω ὅτι τὸ παιδί μου θὰ ἦτον ἀκόμη στρατιώτης, ἂν δὲν εἶχα τὴν προστασίαν του.

— Ὅλ' αὐτὰ δὲν θὰ 'ποῦν, ὅτι εἶνε καλὸς καὶ διὰ δῆμαρχος. Ἀγάπα τον ὅσο θέλεις, ἔχε τον εἰς τὴν προσευχὴν σου, στέλνε του καλὰ καλὰ σταφύλια ἀπὸ τ' ἀμπέλι σου... καλὰ καὶ ἄγρια! ἄλλ' ὅποιος εἶνε καλὸς φίλος δὲν θὰ 'πῇ πῶς εἶνε καὶ καλὸς δῆμαρχος. Ἐσύ εἶσαι ὁ καλλίτερος φίλος μου· πρέπει λοιπὸν νὰ σὲ κάμω καὶ δῆμαρχον;

— Αὐτὰ εἶνε ἀστείότητες.

— Βέβαια εἶνε ἀστείότητες. Μήπως δὲν εἶνε ἀστείότης νὰ μοῦ λέγῃς ὅτι θὰ ψηφοφορήσῃς τὸν Ἑδρί διότι τὸν ἔχεις κουμπάρον;

— Καὶ σύ τάχα διατί ψηφοφορεῖς τὸν Ὁμέρ, σὲ παρακαλῶ;

— Διότι εἶνε ἄνθρωπος τίμιος καὶ πλούσιος, καὶ ἔξυρῳ πῶς δὲν θὰ κλέψῃ τὰ χρήματα τοῦ δήμου.

— Θὰ τὰ κλέψουν ἄλλοι τριγύρω του, ποῦ εἶνε χειρότερον. Καλλίτερα· μιὰ βδέλλα χονδρή, παρὰ ἑκατὸν μικράς. Κεφάλι, ἔχει κεφάλι;

— Ἐξῆ ἀριθμὸ καπέλλο φορεῖ! λέγει παραμβάνων ὁ ἔμπορος.

— Τοῦ λόγου σου τὸ ξεύρω πῶς δὲν σ' ἀρέσει, ἀπαντᾷ ὁ βιομήχανος, ἀξιώτιμος φανοποιὸς καὶ μεσίτης οἰκοπέδων κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ. Σὺ θέλεις τὸν Χαλέμ, διότι...

— Διότι εἶνε ὁ καλλίτερος ἀπ' ὅλους.

— Ὁ καλλίτερος διὰ σένα· τὸ παραδέχομαι. Σοῦ ἔβαλε κεφάλαια καὶ ἀνοιξες τὸ κατὰστημά σου· εἶνε φυσικόν...

— Τοῦ τὰ πλήρωσα μὲ τὸν τόκον, σὰν ἐγγλέζος.

— Τὰ πλήρωσες ὅταν εἶχες, καὶ αὐτὸς σοῦ

τᾷδωκε ὅταν δὲν εἶχες, ὑπολαμβάνει ὁ σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος. Δὲν ἡμπορεῖς νὰ 'πῇς ὅτι δὲν τοῦ ἔχεις ὑποχρέωσιν.

— Ὑποχρέωσιν τοῦ ἔχω, ἀλλὰ δὲν τοῦ δίδω δι' αὐτὸ τὴν ψῆφόν μου. Τὸν θέλω διότι εἶνε ἄνθρωπος ἱκανός, εἶδε ξένον κόσμον, κ' ἐσπούδασε καὶ δύο χρόνια 'ς τὸ Παρίσι τὰ δημοτικά.

— Πῆρε καὶ δίπλωμα;

— Ἄπορεῖ· δὲν ἠξέυρω... ἀπαντᾷ σοβαρῶς ὁ ἔμπορος, ἀλλὰ τὴν σοβαρότητά του ταραττεῖ δυσaréστως ὁ ἀσβεστος γέλως ὃν προκαλεῖ ἡ ἀπάντησίς του.

— Τί γελάτε; ἐρωτᾷ πειραχθεὶς. Ἀστεῖον σὰς φαίνεται πρᾶγμα ποῦ δὲν ἔξυρετε;

— Μὴ τὸ 'ματαπῆς αὐτό, Χαλήμ, ἀπαντᾷ ὁ φανοποιός· ὅπου τὸ 'πῇς θὰ σὲ γελάσουν.

— Ξεύρετε τί βλέπω ἐγώ; παρατηρεῖ ὁ ὑπάλληλος. Ὅλη ἡ ὀμιλία μας θὰ πάῃ τοῦ κάκου. Δὲν θὰ συμφωνήσωμεν. Εἴμεθα καὶ οἱ τρεῖς δεμένοι... καὶ κανεὶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ λύσῃ τὸν ἄλλον...

— Καὶ τί ἀνάγκην ἔχομεν, σὲ παρακαλῶ; ἐρωτᾷ ὁ ἔμπορος. Ἀνεξάρτητοι ἄνθρωποι εἴμεθα· ἐμποροῦμεν, νομίζω, νὰ σκεφθοῦμεν...

Καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀληθῶς συσκεπτόμενοι οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι ἀνεξάρτητοι οἰκοκυραῖοι. Ἄλλ' ἡ σύσκεψις αὐτῶν, στρεφόμενη ἐντὸς τοῦ κύκλου, ὃν ἀμυδρῶς διεγράψαμεν, εἰς οὐδὲν ἀποβαίνει ἄλλο ἀποτέλεσμα, ἢ εἰς τὸ παράδοξόν του: ν' ἀπόσχωσι καὶ οἱ τρεῖς τῆς ψηφοφορίας.

Ἀφοῦ μὰ τὴν ἑκάστον προσεπάθησε ν' ἀναδείξῃ τὰ προτερήματα τοῦ ὑποψηφίου του ὑπέρτερα τῶν ἄλλων, ἐτράπησαν τὴν ἐναντίαν ὁδόν, καὶ ἤρξαντο συζητοῦντες τὰ ἐλαττώματα των· ἡ δὲ κακολογία ἤγαγε τέλος τοὺς συνταγματικούς ἐκεῖνους πολίτας εἰς σημεῖον ὁμοφωνίας. Μὴ κατορθώσαντες νὰ ὑπεβάλωσιν ἀλλήλους πλειοδοτοῦντες, ἔφθασαν κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ ἀνυπέριθτον τῆς μειοδοσίας ὅριον... τὸ μηδέν.

— Πάρ' τὸν ἕνα κτύπα τὸν ἄλλον! καθὼς βλέπω, εἶπεν ὁ ἔμπορος, σφραγίζων τὴν συνδιάσκεψιν.

— Ἐπειτα, ἀδελφέ, προσέθηκε μετὰ τινος μελαγχολίας ὁ φανοποιός, δὲν συλλογίζεσθε καὶ ταῖς ἑκατὸν πενήντα κάλπαις; Βάλε 'βγάλε τὸ χέρι μας, θὰ πιεσθοῦμε ὡς τὰ ὕστερα. Ἄς μᾶς λείψῃ 'φέτος αὐτὴ ἡ διασκέδασις.

— Ἄς μᾶς λείψῃ!

«Τὸ ὥραϊον, τερπνὸν καὶ ὑψηλὸν θέαμα τῆς ἐκλογικῆς πάλης,» ὡς γράφει καθημερινῇ τις ἐφημερίς τῆς Ταγγέρης, προσεγγίζει. «Ἡ ἡμέρα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἱερωτάτου καὶ πολυτιμοτάτου δικαιώματος τοῦ συνταγματικοῦ πολίτου,» ὡς γράφει ἄλλη, «ἐπέστη».

Μετὰ δύο ἡμέρας ἀνοίγουσιν αἱ κάλπαι τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ὑποψηφίων δημόρων, δημαρχικῶν παρέδρων καὶ δημοτικῶν συμβούλων τοῦ δήμου Ταγγερίων, καὶ οἱ δημόται πάντες, κατηχούμενοι καὶ μὴ κατηχούμενοι, καλοῦνται νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν τοὺς δημοτικούς.

Τὴν φοβερὰν αὐτὴν καλποστοιχίαν ἀδύνατον ὑπῆρξε νὰ περιλάβωσι τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ οἱ ναοὶ τῆς πόλεως· διότι ἀμφοτέρων ἡ χωρητικότης εἶχεν ὑπολογισθῇ ἀνάλογος τῶν εὐλαβῶν ἀστῶν καὶ τῶν φιλομαθῶν παιδῶν τῆς Ταγγέρης, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν φιλοδόξων πολιτῶν τῆς, ὧν ἠΐξησε μεγάλως τὸν ἀριθμὸν τὸ νέον φιλελεύθερον πολίτευμα τοῦ Μαρόκου. Κατεσκευάσθησαν λοιπὸν ἐπὶ τούτῳ εὐρύχωρα καὶ μέγαρα παραπήγματα, ὅπου παρετάχθησαν μὲν ἡδὴ αἱ κάλπαι τῶν υποψηφίων, δὲν κινδυνεύουσι δὲ νὰ πάθωσι ἀσφυσίαν· οἱ μέλλοντες νὰ σωρευθῶσιν ἐντὸς αὐτῶν ἀντιπρόσωποι τῶν σφαίριδιδοτάων, ἐφορευτικοὶ καὶ ἐπιτροπαί, καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι, καθ' ἃ ἐγνωμοδότησεν ἀρμολίως τὸ ἱατροσυνέδριον, ἀφοῦ, ἐννοεῖται, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν Ταγγέρῃ γίνεται μείζων ἔτι κατανάλωσις σκορόδων ἢ σάπωνος.

Πᾶσα τοίχου γωνία φέρει ἀπὸ ἡμερῶν ἡδὴ προσκεκολλημένα ποικιλόχρσα καὶ πολύμορφα χαρτία, ἐφ' ὧν ἀποτυπῶνται διὰ γραμμάτων μικρῶν ἢ μεγάλων — ἀναλόγως τῆς πεποιθήσεως ἢ τῆς μετριοφροσύνης ἐκάστου — τὰ ὀνόματα τῶν υποψηφίων, συνοδευόμενα ἐνίοτε διὰ συντόμου σημειώσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῶν προσόντων αὐτῶν. Οἱ υποψήφιοι ἀποτείνονται προδήλως διὰ τῶν θεατρικῶν τούτων προγραμμάτων εἰς τοὺς γινώσκοντας γράμματα συνδημότας των· λησμονοῦσι δὲ ὅτι τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως ἀπεδείχθησαν χωροῦντα μαθητὰς ὀλιγωτέρους τῶν υποψηφίων.

Πάντα τῆς πρωτευούσης τὰ οἰνοπωλεῖα καὶ ὀσποπωλεῖα, — καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ ὑπαιθρα πολλὰκις ὀπτανεῖα, ὅθεν ἀρτῦει συνήθως ὁ χειρῶναξ τὸν ἄρτον τοῦ διὰ δύο ἢ τριῶν τηγανιτῶν μαρίδων — κατέστησαν τόποι ἐντεῦθεν καὶ διαπραγματεύσεων μεταξὺ ἐκλογέων καὶ υποψηφίων. Ἐκεῖ ἀπὸ πρωίας μέχρι νυκτὸς τελοῦνται τρυφεραὶ καὶ πολὺσπονδοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων ἀγάπαι. Ἐκεῖ περιπτύσσεται ἐν συγκινητικῇ κρασοκατανύξει τὸν τραπεζίτην ὁ χειρῶναξ, καὶ φιλεῖ τὸν ἀγοραῖον ὁ μοσχανάθρεπτος νεανίας, καὶ ὁ χθὲς ἐπληρμένος τὴν ὀφρὺν σφίγγει περιπαθῶς τὴν γλοιώδη χεῖρα τοῦ τυχόντος ἄλλαντοπώλου. Ἐκεῖ ἀνταλλάσσονται ὑποσχέσεις βεβιασμένα, καὶ ὅρκοι ψευδεῖς καὶ ἀπατηλαὶ διαβεβαιώσεις. Ἐκεῖ προεξοφλοῦνται θέσεις καὶ ὑπουργήματα, καὶ ἀσφαλίζεται τῶν κλεπτῶν ἡ ἀτιμωρησία, καὶ

τῶν στρατευσίμων τὸ ἀκταδίωκτον, καὶ πωλεῖται ἡ ψῆφος ἀντὶ κερμάτων, καὶ ἀγοράζεται ἡ εὐθνή συνείδησις ἀντὶ ποτηρίου οἴνου. Ἐκεῖ — παράδοξον φαίνόμενον — νομίζουσι πάντες ὅτι ἀπατῶσιν, ἐνῶ ἀπατῶνται πάντες. Ἐκεῖ ὑπόσχεται ἕκαστος, ἀπόφασιν ἔχων νὰ παραβῇ τὴν ὑπόσχεσιν. Ἐκεῖ πωλοῦσι, χωρὶς νὰ παραδίδωσι τὸ ἐμπόρευμα. Ἐκεῖ ἀγοράζουσιν ἄερα ἀντὶ ἀέρος. Καὶ εἶνε πάντες ἡγχαρισθημένοι... ὅτι ἐγέλασαν τὸν ἄλλον.

Οἱ δραστηριώτεροι τῶν υποψηφίων, ὅσους δὲν ἐκούρασεν ἡ ἀπὸ τριῶν ἡδὴ μηνῶν ἀρξάμενη ἐκλογικὴ στρατεία, περιέρχονται ἑξάλλοι, ἀπνηυδικότες καὶ ἀσθμαίνοντες τὰς ἀγυῖας καὶ τὰς ῥύμας τῆς πόλεως, σύροντες ὀπισθεν αὐτῶν ἀπόσπασμα ἱχθυόεντων ἐκλογικῶν. Οἱ ψηφοθῆραι οὗτοι σταματῶσι τὸν δυστυχῆ περιπλανώμενον Ἰουδαῖον, οὕτινος ἔγειναν ciceroni, ἐνώπιον πάσης θύρας λησμονηθείσης κατὰ τὰς προτέρας ἐκδρομὰς, καὶ τὸν εἰσάγουσιν εἰς ἕκαστον ὑπόγειον, οὕτινος ὑποθέτουσιν εὐμενεῖς τὰς διαθέσεις. Ἐδῶ μὲν ἐρωτᾷ ὁ υποψήφιος, πῶς ἔχει ἡ σύζυγος τοῦ ἐκλογέως, λεχὼν ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν, καὶ συγχαίρει ἐπὶ τῷ νεογνῷ. Ἐκεῖ δὲ πληροφορεῖται ἀνήσυχος, ἂν προβαίνει τακτικῇ καὶ ἀκίνδυνος ἡ ὁδοντοφυΐα τοῦ μικροῦ. Παρὰ τούτου ζητεῖ εὐμενῶς πληροφορίας περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου του. Ἐκεῖνον συλλυπεῖται συμπαθῶς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μάμμης του· ἄλλου θωπεύει τὸν ὦμον, καὶ ἄλλους περαιτέρω φιλεῖ *mlan okar* εἰς τὰ *ola*.

Ὁ τύπος τῆς πρωτευούσης χαίρων ἀναγράφει τὴν ζωηρὰν αὐτὴν ἐκλογικὴν κίνησιν, καὶ σεμνύνεται ἐπὶ τῷ ἐνδιεφέροντι, ὅπερ ἀποδεικνύει ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἐπικείμενον ἀγῶνα. Ἐπαινεῖ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν ἧτις ἐπικρατεῖ, καὶ θεωρεῖ ἀσήμαντα ὀλίγα τινὰ ξυλοκοπήματα, ἅτινα ἀνταλλάσσουντου που καὶ που οἱ θερμότεροι καὶ φανατικώτεροι τῶν ψηφοφόρων. Ἄν δ' ἐνίοτε, πλὴν τῶν γρόνθων καὶ ῥάβδων, λύουσι καὶ ἄλλα ὅπλα τὰς ἐκλογικὰς διαμάχας τῶν ταγγερίων, τὸ ἐπίσημον ἀστυνομικὸν δελτίον τῆς πόλεως ἀποδίδει εἰς μέθην τὸ λυπηρὸν γεγονός, καὶ βεβαίει ὅτι αὐστηρὰ διετάχθη περὶ τούτου ἀνάκρισις.

Οὕτω δὲ δαρέντες καὶ μὴ δαρέντες μένουσιν εὐχαρισθημένοι.

Εἶνε παραμονὴ τῆς μεγάλης ἡμέρας· πυκνὸς δὲ ὄχλος συνταγματικὸς πληροῖ τὰ δώματα τῶν ταλαιπώρων υποψηφίων.

Ταλαίπωρα, τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἄξια οἴκτου πλάσματα, οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ ὑποψήφιοι!

Ἀφοῦ ἀπὸ πολλῶν ἡδὴ ἐβδομαδῶν περιέδραμον πᾶσαν γωνίαν τῆς πόλεως, καὶ ἐκόλλησαν τὰ ὀνόματά των εἰς πάσης τριόδου

τούς τοίχους καὶ ἔσχισαν ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνπιπάλων τῶν τὰ ὀνόματα· ἀφοῦ ἐμεθύσθησαν εἰς ἕκαστον αὐτῆς καπηλεῖον καὶ ἐξελιπάρησαν τοῦ ἐσχάτου ἀχθοφόρου τὴν εὐνοίαν· ἀφοῦ περιεπτύχθησαν πάντα ἐξώλη καὶ προώλη, κ' ἐθώπευσαν πᾶσαν, καὶ τὴν ῥυπαρωτάτην παρειάν· ἀφοῦ ὑπεσχέθησαν, καὶ ἐψεύσθησαν καὶ ἐκολάκευσαν ὅσους καὶ ὅπως ἤδυνήθησαν, πληρώνονται πᾶσαν ἐσπέραν διὰ τοῦ ἰδίου νομίσματος ὑπὸ τῶν χρηστῶν ἐκλογέων, οἵτινες πληροῦσι τοὺς οἴκους τῶν.

Καὶ ἄλλοι μὲν αὐτῶν — οἱ πονηρότεροι καὶ τῶν πραγμάτων ἔμπειροι — γνωρίζουσι τί σημαίνει ἡ ἔνθους περὶ αὐτοὺς συρροή. Μειδιῶσιν ἐμφανῶς τὰ χεῖλη τῶν, ἀλλὰ ναυτιᾷ πιθανῶς ἡ ψυχὴ τῶν. Οἱ πλεῖστοι ὅμως, ὅσους, ἂν δὲν ἀπατᾷ ἡ ἀπειρία, πλανᾷ ὅμως πάντοτε ἡ αὐτάρκης πεποιθήσις, δέχονται μετ' εὐγνωμοσύνης τὸ κίβδηλον νόμισμα τῆς ψευδοῦς ἀφοσιώσεως, δι' οὗ πληρώνει τὰς ἀβαρεῖς αὐτῶν ἐπαγγελίας ἡ παροίνιος εἰλικρίνεια τοῦ πληροῦτος τὰς οἰκίας τῶν πλήθους.

Καὶ σφίγγουσι λοιπὸν ἀγαλλιώντες τὰς χεῖρας τῶν κύκλω ζητωφωνούντων, κ' ἐναγκαλίζονται περιπαθῶς κομματάρχας καὶ κομματάρχισκους, κ' ἐπαγγέλλονται λαοὺς μὲ πετραχήλια εἰς τοὺς χλιαρωτέρους, καὶ λαλοῦσι περὶ πατριωτισμοῦ καὶ τιμιότητος πρὸς πάντας, καὶ συνιστῶσι δραστηριότητα, καὶ χύνουσιν... οἶνον πολὺν εἰς τὴν φλέγουσαν κύκλω ἐκλογικὴν πυράν.

Τοιαύτη περίπου ἡ ἐν ἀπόπτῳ εἰκὼν τῶν συμβαινόντων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Χαλὲμ-ἄλ-ταρίφ κατὰ τὴν προτεραίαν τῆς ψήφοφορίας ἐσπέραν.

Ἀμέτρητον πλῆθος πληροῖ τὰς αἰθούσας τοῦ. Φίλοι καὶ ἐναντίοι, ὁπαδοὶ καὶ ἀντίπαλοι, ἀδιάφοροι, ἑτεροδημόται μὴ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου, περιτρίμματα στερούμενα πολιτικῶν δικαιωμάτων, . . . πάντες ἦλθον ἀπόψε νὰ πωλήσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβώτερα τὸν ἔσχατον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν σπινθῆρα.

Αὔριον ἡ πανήγυρις τελειώνει, καὶ ὅσοι πῆραν, πῆραν!

Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἔχουσι σπουδαῖα νὰ ἐκμυστηρευθῶσι μυστικὰ εἰς τὸν ὑποψήφιον· ἄλλοι θέλουσι νὰ τὸν συμβουλευσῶσι κἄτι· ἄλλοι νὰ δώσωσι, καὶ ἄλλοι νὰ λάβωσιν ὀδηγίας. Πάντες δὲ σχεδὸν ἔχουσι κἄτι νὰ ζητήσωσι, καὶ τὸ κἄτι αὐτὸ εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον . . . ὀλίγο φῶς γιὰ τὰ παιδιὰ.

— Ἀφέντη! λέγει εἰς, καὶ σύρει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐπενδύτου εἰς μίαν γωνίαν. Ὁ Βεκήρ εἰς τὸ τρίτον μᾶς κόφτει φοβερὰ. Πέρασε, σὲ παρακαλῶ, αὔριον τὸ πρωῒ, καὶ . . . τράβα του κανένα ἑκατοστάρη!

— Χωρὶς ἄλλο! ἡσύχασε. Εἶνε πρᾶγμα ποῦ διορθώνεται.

— Εἰς τοῦ Κερὲμ τὴν ταβέρνα, λέγει ἄλλος, (καὶ αὐτὸς μυστικά, ἐννοεῖται) πρέπει ν' ἀφήσωμεν αὔριο μερικὰ λεπτά, νὰ κερνᾷ 'ς τὴν ὑγείᾳ σου! Εἶνε ἀντικρὺ 'ς τὴν ψήφοφορίαν, καὶ ὁ κόσμος μπαίνει 'βγαίνει ἀδιάκοπα. Εἶνε καλὸ ν' ἀκούεται τ' ὄνομά μας.

— Θύμισέ μου το αὔριο, που θὰ περάσωμε ἀπὸ 'κεῖ.

— Τοῦ λόγου τοὺς, κύρ Χαλὲμ, λέγει πλησιάζων νήλυσ ἄλλος, σύρων κατόπιν του μικρὰν ὁμάδα ῥακενδύτων καὶ μόνουσινδάλων, εἶνε παλληκαρία ἕνα κ' ἕνα, ποῦ πεθαίνουν 'ς τῷ νομά σου. Περιποιήσου τα, σὲ παρακαλῶ.

— Νὰ μοῦ ζήσης! φωνεῖ προσερχόμενος ὁ ἀρχηγὸς τῶν παλληκαρίων, καὶ προσθέτει ταπεινότερα τῇ φωνῇ:

— Τὰ παιδιὰ διφιοῦν! Ἐλαρυγγίσθησαν ἀπὸ χθές νὰ φωνάζουν: Ζήτω! Δὲν μᾶς κατακυλᾷς 'λιγάκι μέταλλο, νὰ τὰ δροσίωσωμε;

Τί θέλετε νὰ κάμῃ ὁ Χαλὲμ-ἄλ-Ταρίφ; Ὅ, τι θὰ ἐκάμνετε καὶ σεῖς, ἂν ἦσθε εἰς τὴν θέσιν του.

— Δὲν πέρασε ἀπὸ τοῦ Ἐμίρ! παρατηρεῖ ἄλλος· καὶ μᾶς τὸν πῆρε ὁ Ἑδρίς!

— Χρειάζεται ἐνέργεια εἰς τὸ τέταρτον! ὑπολαμβάνει προσερχόμενος νέος κομματάρχης. Μᾶς ἔσπασε ὁ Ὁμέρ μὲ τὰ χρήματα.

— Κύτταξε τὸ τμήμά σου, σὲ παρακαλῶ, κραυγάζει, ἀκούσας τὸν λαλοῦντα, ἰσχνὸς νεανίας, στρήφων μετὰ κόπου πολλοῦ τὸν μόλις φυόμενον μύστακά του· ἀπὸ τὸ τέταρτο αὔριο βράδυ θ' ἀκούσης τὰ νέα.

— Ζήτω τοῦ δήμαρχου! φωνάζει αἰφνης εἰσβάλλουσα εἰς τὴν αἴθουσαν ἐν ὁρμῇ καὶ ἀταξίᾳ ὁμάς μεθύσων, μόλις συγκαταουμένων ἐν ἰσορροπίᾳ. Χαλὲμ καὶ ἅγιος ὁ θεός!

— Δόσε 'ς τὰ παιδιὰ νὰ πρῶν! φωνεῖ πρὸς τὸν ὑπηρέτην ὁ ὑποψήφιος καὶ παρέχει ἑαυτὸν βορὰν εἰς τὰς περιπτώξεις τῶν οἰνοφλύγων.

— Αὐτοὶ ἔρχονται ἀπὸ τοῦ Ὁμέρ! λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ εἰς τὸν γείτονα του εἰς τῶν παρακαθημένων.

Δὲν λησμονεῖ, πιστεύομεν, ὁ ἀναγνώστης, ὅτι Ὁμέρ εἶνε εἰς τῶν ὑποψηφίων δημάρχων.

— Καὶ ποῦ τὸ 'ξεύρεις; ἐρωτᾷ ὁ γείτων.

— Τοὺς εἶδα! Κ' ἐγὼ ἀπὸ 'κεῖ ἔρχομαι. Σῶπα, νὰ κάμωμε σερίαν!

— Βρὲ κατεργαρεῖ! βροντοφωνεῖ αἰφνης ἐγειρόμενος καὶ πάλλων τὴν μαγκοῦράν του γιγαντόσωμος καὶ εὐρύστερος κομματάρχης, ἐσεῖς δὲν ἔχετε ψῆφο! τί θέλετε ἐδῶ; ἔξω 'γλήγορα, νὰ μὴ σᾶς ἀργάσω τὸ τομάρι!

Οἱ νεήλιδες προσβλέπουσιν ἐπὶ στιγμὴν τὸν γίγαντα, θεωροῦσι κύκλω τοὺς παρισταμένους, ἀνταλλάσσουσι βλέμμα συνεννοήσεως, καὶ ἀπέρχονται κατησχυμένοι, πτοηθέντες τὸ ἀνάστημα τοῦ λαλοῦντος καὶ τὰς διαστάσεις τῆς μαγκούρας του.